

Spørgsmaal, om de endnu kunne siges at staae i noget undersaaftligt Forhold til dette Land. Men i ethvert Fald forekommer det mig, at det, at drage til et fremmed Land med Billie til at blive der, indeholder et saa tilstrækkeligt Vidnesbyrd om, at man vil hævde det undersaaftlige Forhold til det Land, hvorfra man drager, at der kunde være Anledning til ikke at forlange dette undersaaftlige Forhold løst ved deres Fødelands bestemte Erklæring uden i saadanne Tilfælde, hvor man vidste, at en saadan Fordring gjordes til Personer, som herfra indvandrede i bemeldte Land. Det er denne Hensigt, jeg vil tillade mig at gjøre til det ærebe Udvalg.

Brasch: Den Anskuelse, som jeg tillod mig at fremsætte under Sagens første Behandling, og den Mening, som jeg da tillod mig at udtale om det mindre Hædige i den Betingelse, som Lovudkastet opstiller for Indfødsrettens Erhvervelse, fandt dengang ingen Tilslutning her i Salen. Min Stilling i Udvalget har været den samme. Som den foreliggende Betænkning viser, har jeg heller ikke der været saa helbig at opnaae nogen Tilslutning i saa Henseende. Imidlertid have de Grunde, som jeg hidtil har hørt ansøre til Støtte for den nye, byrdesulde og efter min Mening altfor vidtgaaende Fordring, som skal gjøres til dem, der ville erhverve Indfødsret, ikke været saa overbevisende for mig, at jeg har kunnet frasælde min tidligere Anskuelse, og det saameget mindre, som der, saavidt jeg har erfaret, ikke foreligger noget eneste Tilfælde, hvor den hidtil brugte Fremgangsmaade har medført nogen Præjudice for Regjeringen eller forvoldt Landet eller de Individier, der have erhvervet Indfødsretten, nogen som helst Vanskelighed. Noget saadant Tilfælde kan neppe oplyses. Det er imidlertid meget langt fra, at jeg betragter Indfødsretten som Noget, man ikke skal tage det sigte med, og som Noget, Enhver skulde kunne faae, naar det condenerer ham, enten af materielle Hensyn eller af andre Grunde. Herfor kan jeg ikke fremsøre noget bedre Vidnesbyrd end den fuldstændige Enighed, hvori jeg iøvrigt har befundet mig med Udvalget om dets Præmisses. Men jeg til-

lader mig at finde det ubilligt, at en Mand, der for mange Aar siden er indvandret her i Landet, som har bosat sig her og nu er knyttet til os ved mange Bånd, som paa mange Maader har vist, at han veler vore Interesser, og som er forbleven her i den Fortrosthed, at Udgangen til at erholde Indfødsrettens Gode ikke vilde blive forandret og indskrænket, nu paa engang seer Døren til den lukket i for sig, og det saa haardt, at det vistnok vil være meget paa sinde for de Fleste at komme ind ad den. Jeg skal ikke have det Allermindste imod, at det ved Lov fastsættes, at de, som efter en saadan Lovs Emanation indvandre og bosatte sig her i Landet, skulle for at erhverve Indfødsret godtgjøre, at de have løst deres tidligere undersaaftlige Bånd; jeg har, som det ogsaa fremgaaer af Udvalgets Betænkning, heller ikke iøvrigt det Allermindste imod, at der fastsættes stærkede Forholdsregler for fremtidig Meddelelse af Indfødsret. Men jeg tillader mig vedblivende at være af den Mening, at man træder Billigheden for nær, naar man i en Lov som denne, en Lov, der efter min Mening forsaavidt kan siges at have tilbagevirkende Kraft, opstiller Betingelser, der ere ligesaa nye, som de for de Fleste ere af den allervanskeligste og uoverkommeligste Art. Jeg skulde derfor meget ønske, at Lovudkastet paa sin senere Vandring maatte kunne erholde en Affattelse med Hensyn til dette Punkt, der mere bragte det i Overensstemmelse med mine Anskuelser.

Indenrigsministeren: Jeg skal begynde med at udtale, at jeg selvfølgelig ganske slutter mig til Mindretallet i Udvalget med Hensyn til de to Personer, om hvilke der i dette har været en Dissens. Det forekommer mig, at den Afvendtgjæring, at de tvende vedkommende Personer frivilligt have forladt deres Fædreland for at tage Deel med os i Kampen for vor Tilværelse, maa være Udkomstibrev nok for dem til at opnaae Optagelse i vor Midte som danske Mænd. Det, at de Vedkommende ikke have fundet Leilighed til at udmærke sig i Kampen, ja, at de ikke engang, som det synes, have fundet Leilighed til at have taget Deel i nogen virkelig Kamp,